

Annales Ecclesiastici Baronii

2

CHRISTI
1046.

GREGORII VI. PAP.
3.

VACAT. IMP. OCCID. 7.
CONST. MONOM. IMP. 4.

II.
Henricus
imp. co-
ronatur.

*die prefatus Suidgerus natione Saxo A-
postolica Sedi papa CLI. ex more conse-
cratus, & nomine auctus, Clemens Se-
cundus vocatus est.*

*Qui mox ipsa die Henricum Regem &
conjugem ejus Agnetem Imperiali benedi-
ctione sublimavit: peractisque Missa-
rum solemnibus, ipse dominus Papa & Im-
perator cum Imperatrice, ita ut erat co-
ronatus, ad Lateranense palatium cum
ingenti gloria proficiscuntur, cunctis ci-
vibus Romanis mirantibus, honoremque
singulis quibusque pro facultate obser-
pendentibus. Hucusque Hermannus de
rebus Pontificiis, & creatione novi Im-
peratoris; reliqua autem anno sequen-
ti, quem auspiciari consuevimus ab ipsis
Kalendis Januariis.*

III.

*At magna sunt hæc, sed nimium an-
gustata brevitate orationis & narratio-
nis inopia. Atque primum omnium ex
iis, quæ tum hic, tum superius ante bien-
nium dicta sunt, errare liquet eos, qui
dixerunt Henricum Regem venisse Ro-
mam ad deponendum tres Pontifices, qui
monstruose nimis in Romana Ecclesia ipsa
Sede Petri sederent. Hæc enim jam facta
& absoluta esse ante biennium cum
Gregorius est electus, superius vidimus,
neque postea alium, quam Gregorium se-
disse liquet. Quod ergo iudicium in Su-
trino Concilio adversus tres illos jam in
ordinem redactos, ac cessare iustos Pon-
tifices fuisse ventilatum. Hermannus ostendit:
nullum aliud esse potuit, nisi ut
redditis privarentur, quos cum illis
transigens Gratianus, qui & Gregorius
Sextus, ut cessarent, percipiendos eis-
dem, ut vidimus, reliquisset. Quorum
gratia idem est postulatus in eodem Su-
trino Concilio, iudicio simoniae; sed
quanta ratione, quo suo loco dicta sunt
superius, docent. Hos quos potuit præ-
textus venatus est Imperator, ut depo-
neret eum, quem nullo petito Regis
suffragio, nosset a Romanis Pontificem
esse creatum, ne ejusmodi licentiam sibi*

*Romanus populus usurparet. Quod au-
tem sanctissimus Papa cerneret, ea oc-
casione dirum schisma fore constandum,
imitatus ipse Gregorius Gregorium Na-
zianzenum, qui ob pacem conciliandam
Ecclesiæ, sponte se abdicavit, & ipse
eodem animo, eademque virtute Ponti-
ficia Sede sponte cessit.*

*Etenim non sic ventilatum est iudicium
in Sutirino Concilio, ut ab eo lata in
Pontificem Gregorium sententia fuerit,
sive reus iudicandus in Synodo duabus,
coram omnibus iudicium subiturum steterit;
sed ipse eidem Concilio congregato
præfuit, idemque sua sponte Sede ces-
sit. Sic tunc visum opportunum, id pos-
tulante temporum iniquitate. Vivebat
adhuc Benedictus ille, inhians Sedi re-
lictæ ac denuo repetitæ, invadere ite-
rum, ut declaraverunt eventa, paratus:
adeo tunc expedire visum est, ut
ad comprimendam audaciam Tusculano-
rum Comitum pro arbitrio Sedem Apo-
stolicam invadentium, eandemque pro-
stituentium, & facinoribus deturpan-
tium, ipse Henricus Rex quem opti-
mum eligendum censeret, acciperet. In-
ventum est plane istiusmodi remedium
opportunitum, cum metu & reverentia Im-
peratoris cessarint, violentæ illæ intru-
siones, crebro, ut vidimus, per eosdem
sacrilege iteratæ. Porro ex eventu, qui
feliciter cessit, cum Tusculanorum Co-
mitum fuit audacia factiosa compressa,
laudata reperitur a pluribus Henrici Re-
gis detestanda præsumptio, qua negotium
facessere Gregorio legitimo Christi Vi-
cario, canonico Petri Apostoli successori
non est veritus, sic malo filio, pesti-
moque nepoti relinquens exemplum, ut
non, quem elegisset Romanus Clerus,
& populus postulasset, Pontifex esset ac-
cipiendus, & in Ecclesia Orthodoxa co-
lendus, sed quem Imperator, sive
Germaniæ Rex (si ille non esset) in sa-
crofanctum Petri thronum intruderet.
Qui quidem pervicax error transit in
hæc.*

IV.
De Sutri-
no iudicio

PAGIUS

*perrexit. Sed postquam eo ventum est, & res
agitata ac discussa a Synodo capta est, agnoscens
se non posse JUSTE honorem tanti Sacerdotii ad-
ministrare, ex Pontificali sella exiliens, ac se-
metipsum Pontificalia indumenta exuens, postu-
lata venia, summi Sacerdotii dignitatem depo-
suit. Post hæc Rex Urbem ingressus, congregato in
Ecclesia B. Petri Apostoli Romano Clero & po-
pulo, una cum Episcopis, qui in prædictam con-
venerant Synodum, communi consilio Clementem
Bambergensium Episcopum elegerunt: quia in
Romana Ecclesia non erat tunc talis reperta per-
sona, qua digne posset ad tanti honorem suffice-
re Sacerdotii: eumque in Apostolica Sede ad ve-
gendum Dominicum gregem intronizantes con-
stituerunt.*

II.

*Idem narrat Hermannus Contractus, cuius
verba Baronius num. I. recitat. Addit Her-
mannus, Henricum Regem Suidigerum Episco-*

*pum Bambergensium nimium reluctanter ele-
gisse Pontificem, eosque circa Vigilias Natalis
Domini ingressos Urbem: in ipsa Natalis die
Domini Suidigerum, seu Suidgerum ex more
consecratum, Clementem II. vocatum esse, hunc-
que peractis Missarum solemnibus, Imperatorem
cum Imperatrice coronasse. Ex Victore itaque
Papa, & Hermanno Contracto patet primo,
Joannem Gratianum Gregorium VI. in Pontifi-
catu dictum, vere Antipapam extitisse, &
unum ex tribus, qui per hæc tempora Sedem
Romanam invaserunt. Secundo, Ottonem Fris-
ingensem nonnisi ex incertis, levisque rumo-
ribus scripsisse Henricum Gregorio VI. persuasisse,
ut Pontificatu cederet, & ei depositionem
minatum esse, ideoque Gregorium cessione il-
la laudem non meruisse. Tertio, Henricum in
toto hoc negotio se se inculpate gessisse. Quar-
to, verum esse quod scribit Leo Otienensis,
cu-*

Clemens II
Papa crea-
tus Henri-
cum Imp-
erant.